

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 339: Ý Muốn Nói Rõ Ràng: Lời Đây Là Xét Về Mặt Thể Tánh Mà Nói, Cho Nên Mới Gọi Là ‘Phi Thân’ (Chẳng Phải Thân). Vậy Thì, Chữ ‘Phi Thân’ Ở Đây Chính Là Chỉ Cho Pháp Thân Mà Nói Vậy

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 027)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【 Ý hiển ước thể ngôn, cố thuyết phi thân. Tắc phi thân chỉ Pháp Thân ngôn.】 *(Ý muốn nói rõ ràng: Lời này là xét về mặt Thể tánh mà nói, cho nên mới gọi là ‘Phi Thân’ (Chẳng phải thân). Vậy thì, chữ ‘Phi Thân’ ở đây chính là chỉ cho Pháp Thân mà nói vậy.)*

Câu nói này mang hai tầng nghĩa. Phật nói Đại Thân (thân lớn), trong chữ Đại Thân ấy hàm chứa hai ý nghĩa, cho nên [trong Kinh nói]: “*Phật thuyết phi thân, thị danh đại thân*” (Phật nói chẳng phải thân, ấy gọi là thân lớn).

“Phi Thân” có hai ý nghĩa, mà “Đại Thân” cũng có hai ý nghĩa. Trong đoạn văn này tuy không hiển thị rõ, nhưng Đại Thân có hai nghĩa:

Một là ở nơi “Tướng” mà nói, thân tướng mà Đức Phật thị hiện quả thật là to lớn.

Hai là nếu ở nơi “Pháp Thân” mà nói, Pháp Thân bao trùm hư không, trọn khắp Pháp giới, thì làm sao mà không lớn cho được!

“*Tùy chúng sinh tâm, ứng sở tri lượng*” (Tùy theo tâm của chúng sinh mà ứng hiện cái lượng sở tri của họ). Tuy rằng [Phật] hiện thân, tuy rằng là ứng lượng, nhưng chư vị cần phải biết, đó vẫn là “*Đương xứ xuất sinh, đương xứ diệt tận*” (Ngay tại chỗ đó mà sinh ra, cũng ngay tại chỗ đó mà diệt tận), trọn không thể đắc, cho nên Ngài vô trụ.

Điều này nói lên rằng, cái tướng của Thập Pháp Giới là “huyễn tướng”. Huyền này là gì? Là biến hóa khôn lường, trong từng sát-na đều đang biến đổi.

Nhất Chân Pháp Giới là “chân tướng”. Tại sao nói đó là Chân? Trong Phật pháp giảng về định nghĩa của Chân (thật) và Vọng (giả), nói một cách đơn giản: Phàm những gì có sự biến đổi thì đều là giả, đều gọi nó là giả, đều gọi nó là huyễn. Kinh Kim Cang nói: *“Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn bọt bóng”* (Tất cả pháp hữu vi, như mộng huyễn bọt bóng), chính bởi nó có sự biến đổi.

Phàm những gì không biến đổi, thì gọi đó là Chân (thật). Đây là nói về sự biến đổi và không biến đổi.

Tướng rốt cuộc là chuyện như thế nào? Chân tướng là ra sao? Chân tướng đều là “tướng tương tục” của nghiệp nhân quả báo, trong một sát-na có chín trăm lần sinh diệt.

Nói cách khác, trong Nhất Chân Pháp Giới, cái tướng tương tục ấy là bất biến, vĩnh viễn là tướng tương tục như vậy.

Còn trong Thập Pháp Giới thì tướng ấy lại biến đổi. Vì sao lại biến đổi? Như vừa mới nói, là do vọng tưởng, do chấp trước.

Trong Phẩm Xuất Hiện của *Kinh Hoa Nghiêm*, Đức Phật đã nói: *“Nhất thiết chúng sinh giai hữu Như Lai trí tuệ đức tướng, đản dĩ vọng tưởng chấp trước nhi bất năng chứng đắc”* (Tất cả chúng sinh đều có đầy đủ đức tướng trí tuệ của Như Lai, nhưng do bởi vọng tưởng chấp trước mà không thể chứng đắc).

Phàm phu trong sáu nẻo luân hồi (Lục đạo) đều có cả vọng tưởng lẫn chấp trước.

Còn trong Tứ Thánh Pháp Giới: Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật – vị Phật ở đây là nói về Tạng Giáo Phật, Thông Giáo Phật, Biệt Giáo Phật – các Ngài không còn chấp trước, nhưng vẫn còn vọng tưởng. Vọng tưởng chính là Vô minh. Vô minh chưa đoạn tận, Vô minh chính là vọng tưởng, cho nên chưa có cách nào chứng đắc Nhất Chân Pháp Giới.

Nhất Chân Pháp Giới tuy cũng là tướng tương tục, nhưng nó không biến đổi. Điều này mang lại cho chúng ta một sự khai thị rất lớn, đối với chúng ta hiện nay là vô cùng hữu dụng.